

„Październik II”

jesień skrada się za naszymi plecami
słońce grzeje dumnie
wzorzyście przeświewla oczy
nie bacząc na chłodny wiatr
podrywający klapy płaszczy

trawniki marnieją
rozpaczliwie zakrywają się liśćmi
co dopiero pozbyły się zieleni
zachłannie chłonąc
wszystkie odcienie czerwieni

zachody słońca rumienią się nieznacznie
niebo nieskazitelnie czyste
zmyło wszystkie chmury
a księżyc zagląda często z wizytą
skromnie oświeca nasze twarze

częściej marzymy
o herbacie i spokoju
chowamy różane policzki
w parujących kubkach
żyjąc od deszczu do deszczu

a jednak można żyć w jesieni
i nie umierać z każdym uschniętym liściem

„W oczekiwaniu na wiersz”

pisanie wierszy to kalectwo emocjonalne
są takie co same pchają się na świat
zbesztać pragną niewinność kartki
lecz są i takie co uparcie siedzą w kącie
dzień, dwa, trzy
cały miesiąc!

trzeba nosić w sobie ten wiersz
posłusznie doglądać
a nuż zdecyduje się ujawnić

chciałoby się jak najszybciej
uczynić swą poetycką powinność
a tu uwiera pomiędzy rzebrami
kłuje, wiruje od lewej do prawej
doniczegowatość życiowa
w swym apogeum

po wielu ciężkich próbach
otwieraniu zakurzonych ran
poeta wyrzuca z siebie
cały brud naniesiony przez wiersz
i z lekkością wróbla
powraca do lubianych zajęć

czytania książek, doglądania paproci
wpatrywania w bezsenne niebo